

SPOLEČNOST S RUČENÍM OMEZENÝM

Dveře cestovky, nad nimi firemní název „CK Splněná přání“. Na dveřích cedule „Zavřeno“. Před dveřmi stojí muž s otevřeným deštníkem.

Muž s deštníkem:

Divíte se, proč tu stojím,
ač je ještě zavřeno?
Vážně, už mě od čekání
bere zase koleno.
I když prší a je zima,
trčel jsem tu asi v šest.
Tahle CK /cé ká/ v prospektech má
totiž spoustu skvělých cest.
Splní všechno, po čem lidé
třebas dlouhá léta sní.
Proto volbu nenechávám
na minutu poslední.
Dívám se, že do devíti /kouká na hodinky/
schází už jen chvilinka.
Hele, už sem míří další
klient nebo klientka! /cloní si oči/

Za dvě tři vteřiny dorazí žena s novinami /a rovněž s deštníkem/.

Žena s novinami:

Dobré jitro! V časopise
nalezla jsem inzerát,
který mi teď leží v hlavě
a nedá mi ani spát.
Tahle firma stoprocentně
dopraví prý zájemce
snadno, rychle, pohodlně,
bez problémů tam, kam chce.
V objednávce postačí prý
jenom uvést jasně cíl,
jehož chcete dosáhnouti.
Vypadá to na apríl! /pochybovačně/

Muž s deštníkem:

Kdepak apríl! Pevně věřím,
že to není legrace.
Tenhle podnik solidní je,
ke štěstí nám pomoci chce.
Já osobně mám jen přání
neupadnout do bláta,
prožít život bezstarostně,
než přijde ta Zubatá.
Toho se chci vždycky držet,
takový mám ideál.
Život bez všech komplikací
okamžitě fakt bych bral!

Muž i žena sklapnou deštníky. Objeví se sportovec, do něhož je zavěšena nafintěná a nalíčená partnerka. Hovoří spolu a nevšímají si ostatních.

Sportovec /řiká partnerce/: Smlouva už je podepsaná
a mám všechno pod palcem.
Věř mi, jako hokejista
prvotřídní zboží jsem.
Teď jen přes tu velkou louži
přefrčíme s letadlem.
Amerika bude pro mě
zlatý důl a rajská zem.

Partnerka:

Já se ale stejně bojím!
Nemám ráda letadla!
Vždycky trnu celou cestu,
abych dolů nespada.
Stejně je to s kariérou,
můžeš snadno vybuchnout.
Viš, že někdy po zápase
nemůžeš se ani hnout!

Sportovec: Nemaluj tu čerta na zeď!
 Nač ty řeči /kecy/? To chce klid!
 Nás, co máme tvrdý trénink,
 nemůže nic potrefit.
 Ty máš vlastně vel~~í~~ké štěstí,
 že teď se mnou poletíš.
 Možná si tě po mém boku
 novináři všimnou spíš.
 Na rampě chceš přece uspět!
 To je tvoje parketa!
 Bez drzosti neuděláš
 žádnou díru do světa!

Vedoucí cestovky odstraní cedulku „Zavřeno“ a kulisáci odnesou dveře. Objeví se kancelář s dvěma úřednicemi u stolků, s několika židlemi a křesly, věšákem a deskou plnou nabídek. Vedoucí vítá čekající. /Během hry jich bude přibývat, naopak ti, kteří budou už vyřízeni, nenápadně budou kancelář opouštět./

Vedoucí: Pojdte sem z té nepohody!
 Jenom pozor, jsou zde schody!
 Odložte si, jestli chcete,
 a sem k stolům přisedněte!
 Odteďka jste naši páni,
 rozkazem je vaše přání.
 Kolegyně jsou vždy rády,
 je-li lidem OK /ou kej/ tady.

Vedoucí a úřednice /všichni tři mají na prsou visačky „CK Splněná přání“/ se postaví do řady a společně spustí zpěv:

- 1/ Naše firma světová je,
všude má své agentury.
Splní každé vaše přání,
Nabídek má celé řůry:
lety, jízdu Pendolinem,
potápění, horské túry,
konverzaci s nebožtíky,
také odvykací kúry.

- 2/ Na dosah teď s námi máte,
o čem jste už léta snili.
Vaše sny se totiž stanou
skutečností v malé chvíli.
Zdolati vám pomůžeme
žhavou poušť i Mount Blanc bílý -
s podmínkou, že před výstupem
řádně jste se pojistili.

- 3/ Všechno, po čem duše prahne,
zajistí vám náš tým hravě.
Psycholog a psychiatr
nastoupili u nás právě.
Poranění duše, těla
zařízení naše léčí.
Ostraha a smečka psisek
starají se o bezpečí.

Během zpěvu se kdosi z nově příchozích posadí k jednomu stolku, ale muž s deštníkem mu posunkem naznačí, aby vstal.

Muž s deštníkem: Já jsem první na řadě!
 Stál jsem tu už od šesti!
 Příliš skromná povaha
 hotové je neštěstí!
 V žádné frontě nedej se
 nikým jiným předběhnout!
 Mírnost, dvornost, ohledy?
 Zbav se rychle těchhle pout!
 Celý život snažím se
 získat /urvat/ všechny výhody -
 snadnou práci, velký plat,
 rekreaci /pěkný plácek/ u vody.
 Od vás, slečno, zatím chci
 hotel s golfem, masáže
 a co budu dále chtít,
 to se teprv ukáže.

Odstoupí, na jeho místo ^{n. l. úřednice} usedne moderní mamča s děťátkem v přenosném koši. *(Zatím l. úřednice využívá jiné náznaky, což se však pozná jen podle gestikulace.)*

Mamča: Na cestu si hodlám vzít
 s sebou tohle malé děcko.
 Co jsem v mládí neměla,
 to mu musím dopřát všecko.
 Je to přece miláček!
 Hledte, jak tu krásně dříme!
 Na světový karneval
 spolu s vámi poletíme,
 Nechci směšně vypadat
 jako staré vzorné matky!
 Ať si mimčo užije!
 Lidský život je tak krátký!

1. úřednice /se rozplývá nad miminkem/:

Tak ty chceš prý začít s mamčou
objevovat širý svět!
Není možná! V tomhle věku?
Že ti budu závidět!!
Kukuč, kukuč /Kuky, kuky/! To jsou oči!
Nechtěl bys už ale spát?
V letadle tě turbulence
budou měkce kolébat.

Tři staříci zaujmout místa u 2. úřednice.

1. stařík /upovídaneř/: Uctivě vám ruku líbám,

slečno! Nebo mladá paní?
Dobře si nás prohlédněte!
Jsme tři sešlí veteráni.
Zažili jsme krušné časy
v dobách první republiky.
Zato jsme si uchovali
vždycky staré dobré /slušné/ zvyky.
A co potom Protektorát!
Nestačím vám popsat ani,
jak to bylo, když se u nás
ukrývali partyzáni . . .

2. úřednice /přemáhá netrpělivost a přeruší ho, než začne pokračovat/:

Plně chápu. Ale k věci!
Konkrétně, co přejete si?
Pokoj pro tři, nebo radši
krásný výhled na útesy?

2. stařík /hrubě/:

Výhled z okna je nám putna.
Hlavně, ať nám dobře chutná!
Slečno, my jsme garda stará,
co se hlavně o břich stará.
Neznám žádnou větší krásu,
nežli pohled na klobásu.

Vrchol přání? Ten mi splývá
s vepřovou a mořem piva.
Co je život bez hospody!
Hlavně, ať tam nejsou schody!

2. úřednice: Prosím, tedy /tady/ znamenám si:
prima jídlo, prima pití
a pak už jen v prima rakvi
pod kytičky položit!

3. stařík /ke svým druhům/: Nezlobte se, kamarádi,
nakonec vás asi zradím.
Váš plán se mi nezamlouvá /nechce líbit/
když tak nyní dumám nad ním.
Přeju si dřív, nežli umřu,
vzdáti díky svému Pánu
podle vzoru Simeona,
když se setkal s Kristem v chrámu.
Totéž přál bych drahé Anně,
manželce, jež tolik roků
slouží Bohu i svým bližním
obětavě, bez nároků.

2. úřednice: Putování za Ježíšem!
Tahle cesta náročná je!
Je to jako když si lidé
přejí shlédnout krásy ráje.
Rezervuji vám dvě místa.
Trasa vede od rodiště.
Najednou ji nezvládnete.
Ke Golgotě zas až příště!

Ke stolku 1. úřednice přistoupí skupina mladých lidí.

1. mládežník: Milá slečno, promiňte nám,
máme přání svého druhu:
rádi bychom na obloze
každodenně měli duhu.

1. úřednice /volá/: Šéfe, je tu velký problém!
Zastavte se chvilku tady!
Chtějí vidět denně duhu!
Nevím si s tím vůbec rady.

Vedoucí: Už tam letím. Od nynějška
jsem vám plně k dispozici.
Jakou že to chcete duhu?
Můžete to jasně říci?

Celá skupina zpívá:

1/ Kdopak umí přesně popsat,
jak vypadá čerstvá duha?
V pestrém spektru jednu barvu
střídá zase barva druhá.
Jako most se na obloze
oblouk duhy mocně klene.
Je to symbol Boží lásky
v bibli lidstvu /Hospodinem/ přislíbené. /Gn 9,13/

2/ F i a l o v á barva v duze
vede lidstvo ku pokání.
Je to div, že vzdor všem vinám
Bůh se k němu dosud sklání.
Po potopě, kterou seslal
v spravedlivém rozhořčení,
ukázal, že jeho milost
vyčerpána ještě /nikdy/ není.

3/ Č e r v e n á nám připomíná:

Zdoláno je Rudé moře,
za námi je starý život,
plný strachu, béd /zla/ a hoře.
Červená však současně je
barva krve Ježíšovy.
Ta člověka očisťuje,
aby mohl začít život nový.

4/ Ve škále těch pestrých barev

čestné místo drží m o d r á.
Máme radost, když se nebe
nad krajinou pěkně modrá.
Azurové bývá moře.
Při pohledu z hvězdné výše
blankytná loď zeměkoule
brázdí širý vesmír tiše.

5/ Z e l e n á je barva růstu,

oslavuje Stvořitele.
Odpradáвна Bůh svou mocí
oživuje /udržuje/ tvorstvo celé.
Zelenými ratolestmi
davy Krista přivítaly,
když navštívil Jeruzalém /dříve než se obětoval/.
Hold mu vzdaly jako králi.

6/ Z l a t o ž l u t ě zrcadlí se

slunce na kapénkách /oparu/ deště.
Boží sláva se však skvěje
mnohem, mnohem více ještě.
Přesto svatý Bůh, náš Otec,
s námi smlouvu uzavírá,
s námi, lidmi smrtelnými! /Věčný Pán a hříšní lidé!/
Na tom stojí naše víra.

Vedoucí: Malou duhu bychom svedli.
 Laboratoř na to máme.
 Dovedeme napodobit,
 jak se světlo v dešti láme.
 Ale duhu na obloze?
 Přijďte prosím s jiným přáním!
 Teď už ale musím běžet.
 Uctivě se zatím klaním.

2. mládežník: Tak se mi zdá, že jsme tady
 na falešné adrese.
 Naivně jsme naletěli,
 a tak radši ztratíme se!
 Ze všeho mám divný pocit,
 že ta CK /cé ká/ slibuje
 to, co v moci má jen Pán Bůh,
 který nad vším panuje.

Odejdou provokativně z kanceláře. Ke 2.úřednici zasedne turista s batohem a šněrovacími botami.

Turista: Mne rozhodně neuhnanou
 zájezdy all inclusive /ol inkluziv/.
 Zbohatlický styl a luxus
 nelákal mne, co jsem živ /ani dřív/.
 Odevždy však lákalo mne
 spatřit jednou „svatou zem“,
 kde se kdysi odehrálo
 Boží drama s Ježíšem.
 I když chvíle vzrušující
 mohu zažít také zde,
 rád bych poznal ono místo.
 Právě o to mi teď jde.

2. úřednice /mu podává prospekty/:

Prosím, tady máte Betlém
s bazilikou Narození.
Názor, kde se Ježíš zrodil,
doposavad se však mění.
Tohle je zas Kafarnaum,
kde měl Ježíš druhý domov.
V Elatu jsou dneska lázně.
Tam si dejte chvíli pohov!

Objeví se rodiče s kupou dětí.

1. úřednice /bodře/: To je ale familie!
Kolikpak vás vlastně je?
Vsadím se, že levný zájezd
u vás nejvíc boduje.
Vyberu vám rovný terén
s širokými cestami,
Aby děti neuklouzly,
když se trhnou od mámy.

Otec: To jste ale na omylu!
Široké a snadné cesty
nejsou terén, po němž bychom
chtěli svoje děti vésti.
Úzké stezce dáme přednost.
Vyberte nám prosím túru
nejdřív přímo k Ježíšovi
a s ním potom dále vzhůru.

Matka: V životě si můžeš vybrat
z tisíců všech možných cest.
Leckterá však mohla by tě
od správného směru svést.
Je jen jedna spolehlivá
cesta k cíli života,

nesmí se tě ale zmocnit
 lenost nebo dřimota.
 Po té cestě musí člověk
 vytrvale, bděle jít,
 chce-li jednou dojít cíle
 a pak s Bohem věčně žít.

Rodina zpívá písničku:

1/ Pojď, pojď, pojď hledat cestu
 teď hned /víš tu/ k svatému Městu,
 tam, kde Pán světa má svůj
 slavný, věčný trůn.

Refrén: La, la, lálala,
 la, la, lálala,
 la, la, lálala,
 tak s námi pojď!

2/ Věř, věř, věř, že i tebe
 zve dnes za sebou z nebe
 Pán, jenž sám kdysi touto
 úzkou stezkou šel.

Refrén: La, la, lálala, . . .

3/ V něm, v něm, v něm otvírá se
 nám ráj ztracený zase.
 V něm Bůh zjevil svou lásku
 /k/ lidem ztraceným.

Refrén: La, la, lálala, . . .

Zde může pásmo eventuálně skončit nebo pokračuje dál.

Doposavad účinkující opustí scénu, kulisáci zakryjí stolky a židle z předchozího dějství velikou deskou a před ni nastoupí menší děti. Na desce jsou namalovány nebo nalepeny různé dopravní prostředky /vlak, autobus, letadlo, parník, balón, vzducholod', raketa,.../ a nad nimi jsou v řadě vlaječky různých národů /najdou se téměř v každém zeměpisném atlase/. Seřadíme je v takovém sledu, jak půjdou za sebou recitované /nebo zpívané/ vánoční verše. Ty vybereme ze sbírky „Zpěvy vánoční^{Evropy}“, kterou vydal r. 2007 „Triton“ /uspořádal Pavel Svoboda, české texty napsali Pavel Svoboda, Jaromír Plíšek, D. H. aj./

Průvodce /v uniformě a s ukazovátkem/:

Možností, kam vycestovat,
samozřejmě máme více.
Vydejte se proto s námi
za poznáním za hranice.
Stejně jako v Itálii
také v Norsku s jeho lesy
lidé budou slavit svátky.
A tak prosím nastupte si!

Všichni /i nejmenší/ zpívají:

1/ Š-š-š-š, š-š-š-š,
š-š-š-š, š-š-š-š,
od stanice ke stanici
po kolejích běží vlak.
Veze lidi velké malé,
občas supí jako drak.
Refrén: Život spěchá jako vláček,
kilometry polyká.
V cíli ale cestující
čeká radost veliká.

2/ Šššš . . .

Nestačí se dívat z okna.
 Ježíš Kristus učí nás
 sloužit Bohu, sloužit lidem
 během jízdy, když je čas.

Refrén: Život spěchá jako vláček . . .

3/ Šššš . . .

Jízdenkou je pevná víra.
 Jenom ta nám zaručí,
 že nám Otec na konečné
 otevře své náručí.

Refrén: Život spěchá jako vláček . . .

Průvodce: Každý národ o Vánocích
 svoje vlastní písně zpívá.
 Některá má bujnou notu,
 jiná je zas spíše tklivá.
 My vám z těchto cizích písní
 aspoň texty předneseme.
 A teď se už za písničkou
 po tabuli rozjedeme.

Ukáže na první vlaječku na desce, přečte hlasitě jméno státu a některé z dětí odrecituje píseň nebo aspoň její sloku. Příklady:

Bulharsko /Vánoce - 157/ Švédsko /noc - 108/ Itálie /hvězdy - 15/
 Portugalsko /hledání noclehu - 47/ Německo /chlév - 80/ Maďarsko
 /Mariina ukolébavka - 163/ Polsko /Spasitel - 130/ Kypr /Cesta do
 Betléma - 177/ Nizozemí /andělé a pastýři - 96/ Dánsko /mudrci -
 101/ Finsko /stromček - 112/ Lotyšsko /svíčky - 116/ Estonsko
 /cesta do kostela/ USA /saně - 61/ a tak podobně.

Nakonec zazní písnička, ve které se střídá sólista s ostatními:

1/ Obracím se nesměle
na vás s prosbou, přátelé.
Poradte mi, kam mám jít,
když chci **cestu** objevit.

Refrén: Musíš začít nejspíše
u samého Ježíše.
Věř, že Ježíš dobře ví,
po čem srdce hladoví.

2/ Obracím se... **pravdu** objevit.

Refrén: Musíš začít ...

3/ Obracím se ... **život** objevit.

Refrén: Musíš začít ...

Fine 4/ Já jsem **CESTA**, říká Pán,
já jsem **PRAVDA**, říká Pán,
já jsem **ŽIVOT**, říká Pán.
Dveře mám vždy dokořán.

MONOTONNĚ D

Am7 D NÁŠE FIRMA F.H.H. 1

① NA-ŠE FIRMA SVĚTO-TVA JE. VŠU-DE MÁ SVĚ AGEN-TURY.

B D

SPLNÍ KAŽDĚ VA-ŠE PŘÁNÍ, NABI-DEK MA' CE-LE' FÚRY:

G C G C D

LE-TY, JÍZDY FENDO-LINĚM, PO-TÁ-PĚ-NÍ, HORSKÉ TÚ-RY,

As E7 A

KONVER-ZA-CI S NEBOŽ-TI-KY, TAKE OD-VY-KA-CÍ KÚ-RY,

MOCNÝ ZÁVĚR PO 3. SLOCE A Dm

D As A7 D

ŽIVĚ G

ŽIVOT SPĚCHA JAKO VLÁČEK D.H. 4

① Š-Š-Š-Š, Š-Š-Š-Š, Š-Š-Š-Š, Š-Š-Š-Š, OD STANI-CE

KE STA-NI-CI PO KOLEJÍCH BĚ-ŽI VLAK. VEZE LI-DI VELKÉ, MA-LÉ,

OBČAS SUPÍ JA-KO DRAK. Ref. ŽI-VOT SPĚCHA JAKO VLÁČEK, KILOM-ETRY

F G7 C F G C

PO-LY-KA. V CI-LI A-LE CESTU-JÍ-CI ČE-KA RADOST VE-LI-KÁ.

Radostně DUHA F.H.H. (2)

① KDOPAK U-MÍ PŘESNĚ POPSAT, JAK VY-PADA ČERSTVÁ DU-HA?
 V PESTRÉM SPEKTRU JEDNU BARVU, ŠTRÍDA ZASE BARVA DRUHÁ.

JA-KO MOST SE NA O-BLO-ZE O-BLOUK DUHY MOCNĚ KLENE.

JE TO SYMBOL BO-ŽÍ LÁSKY, V BIBLI LIDSTVU PŘISLÍ-BE-NĚ.

OBRACÍM SE NESMĚLE D.H. 5

ŽIVĚ F6

1.-3. OBRACÍM SE NESMĚLE NA VÁS SPROSBOU, PRÁTE-LE, PORAD-TE MI, KAM MÁM JÍT,
 C7 F6 F6 Fdim
 KDYŽ CHCI CESTU (PRAVDU ŽI-VOT) OBJE-VIT. Ref. MU-SÍŠ ZAČÍT NEJSPI-ŠE U SA-MĚHO
 C7 C7 C7
 JE-ZÍ-ŠE. VĚŘ, ŽE JEZÍŠ DOBRĚ VÍ, PO ČĚM SRDCE HLA-DO-VÍ.
 Fine F6 Fdim C7 C7
 JA JSEM CESTA, ŘÍKA PÁN. JA JSEM PRAVDA, ŘÍ-KA PÁN. JA JSEM ŽIVOT,
 C7 C7 F6
 ŘÍ-KA PÁN. DVE-ŘE MÁM VŽDY, DVEŘE MÁM VŽDY, DVEŘE MÁM VŽDY DO-KO-RÁN.

POCHODOVĚ F.H.H. 3

POJĎ, POJĎ, POJĎ HLEDAT CESTU

① POJĎ, POJĎ, POJĎ HLEDAT CESTU TEĎ HNED K SVATEMU MĚSTU - TAM, KDE
 PÁN SVĚTA MÁ SVŮJ SLAVNÝ VĚČNÝ TRŮN. Ref. LA, LA, LALALA LA LA,
 LA, LA, LALA-LA LA LA, LA, LA, LALALA LA LA TAK S NÁMI POJĎ!

RYTMICKY ODLIŠNÁ VERZE:

① POJĎ, POJĎ, POJĎ HLEDAT CESTU TEĎ HNED K SVA-TEMU MĚSTU - TAM, KDE PÁN
 SVĚTA MÁ SVŮJ SLAVNÝ VĚČNÝ TRŮN. Ref. LA, LA, LALALA LALA,
 LA, LA, LALA-LA LALA, LA, LA, LALALA LALA, TAK S NÁMI POJĎ!